

Myndighederne svigter i opgøret om TryghedsGruppens milliarder

Torsdag tager TryghedsGruppens bestyrelse det endelige opgør om 40 milliarder kroner. Medlemmerne, forsikringsselskabets kunder, der ejer de mange penge, står til at blive de store tabere, hvis bestyrelsen tromler sin vilje igennem, skriver et mangeårigt medlem af selskabets repræsentantskab.

Af Jørn Astrup Hansen, tidl. bankdirektør, cand. oecon. Astrup var i 2008-13 medlem af TryghedsGruppens repræsentantskab.

TryghedsGruppen, Trygs moderselskab, har i mange år kæmpet med svære identitetsproblemer.

TryghedsGruppen er det gamle gensidige forsikringsselskab Tryg, der i 1991 blev omdannet til et andelsselskab. Andelsselskabet, der i 1995 lod sig registrere som et selskab med begrænset ansvar, antog siden navnet TryghedsGruppen smba. Men det ændrede ikke noget ved ejerskabet. TryghedsGruppen var, og forblev, ejet af forsikringsselskabets kunder.

I 1999 fusionerede TryghedsGruppen forsikringskoncernen med Unibank. Året efter købte Nordea hele butikken. TryghedsGruppen var kommet til vejs ende. Det naturlige havde været at opløse selskabet og udlodde formuen til forsikringstagerne. Men bestyrelsen ville det anderledes.

I 2002 år relancerede bestyrelsen TryghedsGruppen som en selvejende institution med medlemsindflydelse – en nyskabelse i dansk fondslovgivning. Det er ubegribeligt, at myndighederne ikke greb ind allerede her. Samme år købte TryghedsGruppen skadesforsikringsforretningen (Tryg Forsikring) ud af Nordea, der til gengæld beholdt livsforsikringsforretningen (nu Nordea Liv & Pension).

Livsforsikringskunderne, der i 1995 afstod deres ejerskab til livsforsikringsselskabet til gengæld for en ejerandel på 35 pct. i den samlede koncern, var i 2002 blevet kunder i et kommercielt, aktionærejett selskab. Kunderne kunne gennem TryghedsGruppen ikke påvirke deres forhold i Nordea Liv & Pension.

Og skadesforsikringskunderne? De måtte i 2005 magtesløse se til, da bestyrelsen lod TryghedsGruppen sælge 40 pct. af Tryg Forsikring, der i samme ombæring blev børsnoteret. De var nu blevet kunder i et aktionærdrevet forsikringsselskab med stærk fokus på profitmaksimering.

Men overskuddet får kunderne, der ejer 60 pct. af Tryg, ikke nogen andel i. Overskuddet hober sig op i TryghedsGruppen – et selskab uden et egentligt formål. Ved udgangen af 2014 androg selskabets egenkapital 40 milliarder kroner. Over 35 milliarder er kommet til siden 2003.

Konstruktionen er utålelig for kunderne, der lægger ryg til gigantiske overskud i Tryg, som de alle ejer et bid af gennem TryghedsGruppen. 40 pct. af overskuddet går til eksterne aktionærer (der aldrig har skudt penge i forsikringsselskabet), medens 60 pct. flyder ned i en pengekasse med et låg så tungt, at kunderne ikke kan løfte det.

Men at situationen var uholdbar, havde nu også bestyrelsen indset. I 2013 gik bestyrelsen til bekendelse: TryghedsGruppen var (alligevel) ikke en selvejende institution. TryghedsGruppen er en medlemsbaseret virksomhed, erklærede bestyrelsen nu. Hvad det skal betyde, er der ingen, der ved.

Bestyrelsesformanden Jørgen Huno Rasmussen, der er præget af C20-miljøet, havde imidlertid bemærket, at TryghedsGruppens medlemmer er uden de rettigheder, der knytter sig til ejerskabet af kapital-selskaber. I et notat af 6. marts 2013 sluttede bestyrelsen heraf, at medlemmerne ikke i sædvanlig juridisk forstand ejer selskabet. *Tableau!*

Men nu var ånden sluppet ud af flasken. Det kunne ikke skjules, at bestyrelsen i en årrække havde ført forsikringstagerne, og repræsentantskabet, bag lyset. Der måtte flere indrømmelser til.

På et ekstraordinært repræsentantskabsmøde i TryghedsGruppen den 6. august skal repræsentantskabet endeligt vedtage bestyrelsens forslag, hvorefter en del af formuen overføres til en nystiftet forening, NLP, der får livs- og pensionsforsikringskunderne som medlemmer. Endelig har bestyrelsen stillet forslag om, at der i vedtægterne skabes mulighed for, at en del af overskuddet fra TryghedsGruppen og NLP kan udloddes til medlemmerne. Det lyder lovende. Men det er det ikke. Bestyrelsens forslag er et trivielt illusionsnummer.

Ingenting her, ingenting der.

Ifølge vedtægterne tilfalder 35 pct. af TryghedsGruppens formue, eller 14 milliarder kroner, livs- og pensionsforsikringskunderne. De får imidlertid kun otte milliarder. På vej til myndighederne for at anmode om separation havde bestyrelsen held til at genforhandle ægtepagten indgået i 1995. Man spørger sig selv, hvem der dog har varetaget livsforsikringskundernes interesser under forhandlingerne? Ingen!

Bestyrelsen for den nye forening er endnu ikke valgt. Når den bliver valgt, kan den alene disponere over afkastet – ikke hovedstolen. De otte milliarder har karakter af en båndlagt gave, der begunstiger tredjemand. Overskuddet kan *alene* udloddes til kunderne i Nordea Liv & Pension.

Men kunder, der tegner, eller siden 2002 har tegnet, en pensionsordning i Nordea, har ingen som helst andel i den formue, der er opsamlet i TryghedsGruppen. Er bestyrelsen da ikke i færd med at skaffe Nordea en uberettiget vinding? Af Trygs hjemmeside fremgår, at Tryg samarbejder med Nordea. Ja, det tør siges. Men hvad siger tilsynsmyndighederne?

Med forslaget til vedtægtsændringer vil TryghedsGruppens medlemmer alle være kunder i Tryg. Efter forslaget kan bestyrelsen stille forslag om, at der udbetales bonus til medlemmerne. Men vejen til bonus har karakter af et forhindringsløb. Bonusbeløbet fastsættes ud fra en vurdering af TryghedsGruppens "kapitalberedskab". Kapitalberedskab? Selskabet har ikke behov for et kapitalberedskab.

I øvrigt kan der kun udbetales bonus, såfremt overskuddet overstiger to pct. af selskabets formue, og kun den del, der overstiger 1 pct., kan udloddes. For livsforsikringskunderne gælder, at der kun kan udbetales bonus, såfremt overskuddet overstiger 1 pct. af NLP's formue. Men uanset om fradraget nu er 1 eller 2 pct. af selskabets formue, inden der kan udbetales bonus, så vil man se, at det har lange udsigter. Markedsrenten ligger netop i intervallet 1-2 pct.

Ingenting her, ingenting der.

TryghedsGruppens bestyrelse har mere i ærmet. Tidligere kunne 75 pct. af samtlige repræsentanter vedtage at opløse selskabet. Ifølge forslaget til nye vedtægter skal nu mindst 9 ud af 10 repræsen-

tanter stemme for en opløsning, før den kan gennemføres. Det er godt set af bestyrelsen, der har otte medlemmer, som alle har sæde i repræsentantskabet, der har 70 medlemmer. De otte pladser svarer til 11 pct. – mere end 1 ud af 10. Repræsentantskabet, selskabets øverste myndighed, er i færd med at tildele bestyrelsen en vetoret. Og bestyrelsen er i færd med at omdanne et medlemsejet selskab til en uindtagelig borg – en de facto fond.

Men hvor er myndighederne? I 2011 vedtog Folketinget at indføre et offentligt tilsyn (fortrinsvis af formel karakter) med omdannede tidligere finansielle virksomheder, der ofte råder over betydelige formuer. Behovet skal ses i lyset af, at de mange deltagere hver for sig alene har investeret en beskeden kapital i virksomheden og således har et begrænset incitament til at udøve aktivt ejerskab. I loven og bemærkningerne efterlades ikke nogen tvivl om ejerskabet.

I en skrivelse af 21. maj 2015 til Folketingets Erhvervsudvalg, der havde vist sagen interesse, understregede Erhvervs- og vækstministeren, at deltagerne i de omdannede tidligere finansielle virksomheder er ejere af virksomheden. Forsikringstagerne *ej* TryghedsGruppen.

Uagtet at TryghedsGruppen givetvis er bekendt med skrivelsen, har bestyrelsen ikke fundet anledning til at forstyrre repræsentantskabet med distraherende kendsgerninger. Ministerens skrivelse er ikke rundsendt til repræsentantskabet, der den 6. august 2015 skal tage beslutning om helt eksistentielle forhold. Repræsentantskabet beslutter sig på et uoplyst grundlag.

Efter lov om visse erhvervsdrivende virksomheder kan ændringer af TryghedsGruppens vedtægter alene ske med godkendelse af myndighederne, der skal sikre, at vedtægtsændringerne ikke strider mod medlemmernes rettigheder. Efter at myndighederne for 25 år siden accepterede, at gensidige forsikringsselskaber, i modsætning til kreditforeningerne, kunne omdanne sig til aktieselskaber uden særlig lovgivning, er det kun ret og rimeligt, at myndighederne værner medlemmernes interesser. Det er ikke sket her.

TryghedsGruppen oplyser, at myndighederne har forhåndsgodkendt vedtægtsændringerne. Myndighederne er blevet ofre for salamimetoden.